

Sygn. akt III KO 62/18

POSTANOWIENIE

Dnia 14 czerwca 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Piotr Mirek

w sprawie zażaleń **T.W. i K.W.**

na postanowienie o odmowie wszczęcia śledztwa i zarządzenie o odmowie przyjęcia zażalenia

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 14 czerwca 2018 r.

wniosku Sądu Rejonowego w L. o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu równorzędnemu sądowi

na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

przekazać sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w S.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 21 maja 2018 r. Sąd Rejonowy w L. wystąpił do Sądu Najwyższego o przekazanie sprawy T.W. i K.W. do rozpoznania innemu sądowi – z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości.

Zaistnienia tej przesłanki wnioskujący sąd upatrywał w tym, że sprawa w której odmówiono wszczęcia śledztwa dotyczyła m.in. czynów, jakich miał się w ocenie skarżących dopuścić sędzia K.N. – wówczas wiceprezes Sądu Rejonowego w L. oraz jego żona – prokurator R.N.

Zdaniem Sądu wnioskującego, te okoliczności mogłyby w odbiorze społecznym wpływać na swobodę orzekania, stąd też celowe jest rozpoznanie sprawy przez inny równorzędny sąd.

Sąd Najwyższy zważył co następuje:

Wniosek jest zasadny.

„Dobro wymiaru sprawiedliwości” uzasadnia odstępstwo od zasad właściwości miejscowej sądu i pozwala stosownie do treści art. 37 k.p.k. przekazać sprawę do rozpoznania innemu równorzędnemu sądowi wówczas, kiedy w sprawie zaistnieją tego rodzaju okoliczności, które mogą wpływać na swobodę orzekania sądu miejscowo właściwego, lub tylko powodować w odbiorze społecznym – nawet mylne – przekonanie o niezdolności tego sądu do obiektywnego i rzetelnego rozpoznania sprawy.

Tego rodzaju uwarunkowania wystąpiły w niniejszej sprawie, o czym przekonują poczynione ustalenia dotyczące usytuowania służbowego osób, do których odnosi się skarżone postanowienie (aktualny Prezes Sądu Okręgowego w L. i prokurator miejscowej prokuratury).

Nie ulega wątpliwości, że taka konfiguracja owych osobisto – zawodowych powiązań z sądem miejscowo właściwym, powoduje, że dobro wymiaru sprawiedliwości wymaga by sprawę rozpoznał inny równorzędny sąd i to usytuowany poza obszarem właściwości Sądu Okręgowego w L. Zapewni to bowiem możliwość przeprowadzenia postępowania w sposób wolny od podejrzeń co do braku bezstronności sędziów orzekających w sądzie właściwym miejscowo, będących następstwem samej świadomości owych personalnych powiązań. Ugruntuje też u jego obserwatorów przekonanie o tym, że wymiar sprawiedliwości realizuje swoje konstytucyjne funkcje w sposób prawidłowy i w pełni niezawisły (por. postanowienie SN z dnia 14 lipca 2010 r., sygn. akt V KO 66/10).

Z tych też względów, postanowiono jak wyżej.

kc